

[Niels Ravn.]

side, hvis det vil medføre, at man i området tvinges til andre vejinvesteringer, fordi man udskyder den endelige løsning, må det overvejes, synes jeg, hvorvidt en sådan udskydelse er korrekt. Man må i hvert fald være helt på det rene med, at man ikke vil fortsætte med store og kostbare udbygninger af den bestående hovedvej A 10 mellem Kolding og Vejle, som der har været og er planer om, for hvis det er tilfældet, vil jeg foretrække, at man straks foretog den fuldstændige udbygning af det her foreslåede motorvejstykke.

Jeg har med tilfredshed noteret, at samtlige lokale myndigheder, amt og kommuner, har givet deres tilslutning. Fredericia kommune har taget et forbehold, ikke over for det aktuelle vejstykke, men over for den tilslutningsvej, der senere skal komme fra Snoghøj op imod Vejle, men jeg har altså forstået, at man fra Fredericia kommunes side dog har affundet sig med den her skitserede løsning, og udgangspunktet for den senere kommende vej, der her er tale om, er for så vidt i hvert fald givet, idet udfletningsanlæggene blev bygget allerede sammen med den nu eksisterende motorvej.

Går vi så videre op mod nord og kommer op til området ved Århus, må enhver, som kender lidt til forholdene her, erkende, at her er der et meget stort behov. Det er et område, der i kraft af udviklingen efterhånden har fået en stadig voldsomt stigende trafik. Jeg kan nævne tre ting, der i hvert fald har været meget medvirkende: trafikken til lufthavnen, trafikken til de store rekreative områder ude på Mols og endelig oprettelsen af Ebeltoft-Odden-linjen. Når man kender det eksisterende vejstykke, der ikke er særlig egnet til en intensiv trafik, er det også meget påkrævet, at dette vejstykke bliver bygget, og jeg kan give det min fulde tilslutning. Jeg har hørt, at man fra lokalt hold — jeg ved ikke, om ministeren kan oplyse noget om, hvorvidt det er rigtigt — samtidig med at vi nu giver anlægsbevilling til dette vejstykke, også planlægger en stor udbygning af de bestående vejanlæg. Jeg vil gerne spørge ministeren, om der er noget om det, for det finder jeg ikke kan være rigtigt. Vi har et så stort behov for trafikinvesteringer, at vi nødvendigvis må prioritere, og når vi nu giver anlægsbevilling til bygning af

denne motorvej, kan det ikke være rigtigt, at man samtidig udbygger den bestående vej. Der kan naturligvis altid være enkelte ting, som det er nødvendigt at rette ved, men i større udstrækning at foretage en udbygning af den bestående landevej kan ikke være rigtigt, når vi nu går i gang med at bygge denne motorvej.

Den sidste del af lovforslaget vedrører ikke anlæg, men projektering, og den er en naturlig følge af, at vi her i folketinget i sin tid besluttede, at den nye faste forbindelse over Storstrømmen skal gå over Farø, og så er det klart, at vi må have en vejforbindelse fra Farnæs Skov ned til motorvejen ved Saksøbing.

Mens der for de to anlægsprojekters vedkommende ingen tvivl er om linjeføringen, så synes jeg nok, man kan sige, at der her er visse tvivl, selv om en af de skitserede muligheder er foretrukket. Jeg er ikke i stand til på stående fod at kunne vurdere, hvad der ville være mest rigtigt. Der er jo nogle muligheder. Man vælger altså den, der skal gå over Guldborgsund ved Hjelms Nække. Det er den dyreste i anlæg både af vej og bro, forstår jeg, men man mener, at det på lang sigt vil være den billigste i drift. Den lidt nordligere gren vil altså være billigere i anlæg, men den menes altså dyrere i drift. Det er vel ting, vi må kigge på i udvalget, lige så vel som der heller ikke foreligger udtalelser endnu fra de involverede kommuners side, i hvert fald ikke inden lovforslaget blev fremsat. Det er muligt, at de er kommet siden, og så kan ministeren jo give os oplysning om det måske allerede her i dag. Men her er vel nok et område, hvor linjeføringsproblemerne kan siges at trænge til endnu en drøftelse, og det får vi jo i trafikudvalget.

Så meget om de enkelte projekter, og så vil jeg gerne til slut føje til, at det er med meget stor tilfredshed, at jeg og vi i det konservative folkeparti har konstateret, at der i år har været mulighed for en væsentlig større bevilling til motorvejsbyggeri, end vi har set i mange år. Vi tager det som et udtryk for, at den politik, der blev indledt under den forrige regering, via refusionssystemet at få større beløb til de primære veje imod at lægge mindre vægt på de sekundære veje, nu er ved at give resultat. Samtlige folketingets partier var enige om dette, da